

Libet

ad memoriã vt fiat: 7 hic quedã vnitas ex tribus nõ iaz nature diuerfitate discretis. ſ. vnus cuius dẽq; ſubſtãtie: q; hoc totũ intus eſt: et totũ vnũ animus. Sicut autẽ cum forma 7 ſpecies corpis interierit: non põt ad eã volũtas ſenſum reuocare cernẽtis. Ita cũ imago quã memoria gerit obliuione deleta eſt: nõ erit q̃ animi acie formandã voluntas recordando reuocetur.

De cogitationib; innoxijis 7 de his que ab acie recordatõis abigende ſunt. **Ma. V.**

Ed q; pualet animũ non ſolũ oblita veruẽtia non ſenſa nec expta p̃finere ea que nõ exciderũt augendo: minuẽdo: cõmutãdo: 7 p arbitrio cõponẽdo ſepe imaginãt quãſi ita aliq̃d ſit: qd̃ autẽ ſcit: ſi ita eſſe: aut neſcit ita eſſe. In quo genere cauendũ eſt: ne aut mentiatũ vt decipiat aut opĩ neũ vt decipiat. Quib; duob; malis euitatis nihil ei obſũt imaginata phãtaſmata: ſic nihil obſũt expta ſenſibilia: 7 rerẽta mẽozĩ: ſi neq; cupide appetant ſi iuuãt: neq; turpiſ fugiant: ſi offendãt. Nũ autẽ in his volũtas relictis meliorib; auida voluatũ imãda ſit: atq; ita 7 cũ aſũt p̃nicioſe: 7 cũ abſũt p̃nicioſi cogitãt. Male itaq; viuũ: 7 dõmĩt ſm trinitatẽ hoĩs exteriori q; 7 illã trinitatẽ: q̃ lz iterũ imaginãt: exteriora tũ imaginãt ſenſibiliũ corpaliũ q̃ vtẽdoz causa pepit. Nullus em̃ eis vti poſſet etiam bene: niſi ſenſaz rez imagines memoria tenerent. Si niſi p̃s maxima volũtatis in ſuperiorib; atq; interiorib; habitet: eaq; ip̃a q̃ cõmodãt ſiue foris corpib; ſiue intũ imaginibus coz: niſi q̃cqd̃ in eis capit ad meliorẽ veriorẽq; vitã referat: atq; in eo ſine cui; intuitu hãgẽda iudicat acq̃ſecat quid aliud facimus niſi qd̃ nos ap̃ls facere phibet dicẽs: Nolite p̃formari huic ſec̃lo: quã propter nõ eſt illa trinitas imago dei. Ex vltima q̃ppe i corpea creatura qua ſupior eſt aia: in ip̃a aia ſit p̃ ſenſuz corpõis: nec tamẽ eſt oĩno diſſimilis. Quid em̃ non p̃ ſuo genere ac pro ſuo modulo habet ſimilitudinem dei: quando quidem deus fecit oĩa bona valde: nõ ob aliud niſi quia ip̃e ſumme bonus eſt. In quantuz ergo bonũ eſt quicquid eſt intantum ſc̃z q̃uis longe diſtãtem: habet tamen nonnullam ſimilitudinem ſummi boni: 7 ſi naturalem vtiq; rectã 7 ordinatã: ſi autẽ vitioſam: vtiq; turpem atq; puerſam. Nam 7 anime in ip̃is peccatis ſuis: non niſi quandã ſimilitudinem dei: ſuperba 7 p̃poſtera 7 (vt ita dicam) ſerulli libertate ſectantur. Ita nec primis parentib; noſtris perſuaderi peccatum poſſet: niſi dicere-

Roz. 12.

Ecc̃i. 39.

tur. Eritis ſicut dũ Non ſane oẽ quod in creaturis aliquo modo ſimile eſt deo: etiam eius imago dicenda eſt: ſed illa ſola: qua ſuperior ipſe ſolus eſt. Ea quippe de illo proſus exprimitur inter quam 7 ipſuz nulla interiecta natura eſt. Viſionis igitur illius id eſt forme q̃ ſit in ſenſu cernentis quaſi parens eſt forma corpõis ex qua ſit. Sed parens illa nõ vera: vnde nec iſta vera proles eſt. Neq; enim omnino inde gignitur: quoniam aliud adhibetur corpõis: vt ex illo formetur. id eſt ſenſus videntis. Quocirca id amare: alienari eſt. Ita q; voluntas que vtrunq; coniungit quaſi parentem 7 quaſi prolem: magis ſpiritualis eſt q̃ vtrũlibet illõrum. Nam corpus illud quod cernitur omnino ſpiritale non eſt. Viſio xõ q̃ ſit in ſenſu habz admixtũ aliquid ſpiritale: quia ſine anima fieri non põt. Sed nõ totũ ita eſt: qm̃ ille qui formatur corpõis ſenſus eſt. Voluntas vero q̃ vtrunq; cõiungit: magis vt dixi ſpiritualis agnoſcit: 7 ideo tanq; perſonam ſpiritus inſinuare incipit in illa trinitate. Sz magis pertinet ad ſenſuz formatũ q̃ ad illud corpus vnde formatũ. Senſus enim animantis 7 voluntas anime eſt: non lapidis: aut alius cuius corpõis qd̃ videtur. Non ergo ab illo quaſi parente p̃cedit. Sed nec ab iſta quaſi ple: hoc eſt viſiõ ac forma q̃ in ſenſu eſt. Prius em̃ q̃ viſio fieret: iam erat voluntas: que formandũ ſenſum cernendo corpõis admouit: ſed nõ dũ erat placituz. Quõ em̃ placeret qd̃ nondũ erat viſum? Placitũ autẽ quietã volũtas eſt. Ideoq; nec quaſi prolem viſionis poſſumus dicere voluntatem: quia erat ante viſionem: nec quaſi parentem: q; non ex volũtate. ſ. ex viſiõ corpõis formata 7 expreſſa eſt: ſi nem fortãſſe voluntatis 7 requiẽ poſſum; reſcere dicere viſionem: ad hoc dũtaxat vnũ. ſ. videntũ corpus. Neq; em̃ p̃pterea nihil aliud volẽt: q; videt aliquid qd̃ volebat.

De ſine volũtatis q̃ cognõſcãt ſi rectã an prauã cupiamus. **Capitulum. VI.**

Non itaq; omnino ip̃a voluntas hominis cuius finis non eſt niſi beatitudo: ſ. ad hoc vnũ irez. ſ. ſubiectuz volũtas vidẽdi finem non habet niſi viſionẽ: ſiue id referat ad aliud: ſiue nõ referat. Si em̃ nõ refert ad aliud viſionẽ ſed tantum voluit vt videret: non eſt diſputandũ quõ õndãt finem voluntatis eſſe viſionẽz manifeſtum eſt em̃. Si autẽ refert ad aliud: vult vtiq; aliud: nec iam videndi voluntas erit. Aut ſi videntũ: non hoc videndi ſcilicet ſubiectũ ſed aliud tanq; ſi velit quicq; videre cicatricẽ: vt inde

Heũ. 3.

occurrit voluntas
fratru vq; ſenſu
reſte atq; al
ut ſines habent
volũtas q̃
p̃p̃tore vti am
animo ſepa
diſtinctõ habet
dendũ hã
q; viſiõ ac
vitiõ ac
luna em̃ p̃ba
obſiõ ex illa
ca vitiõẽ
bãt ſenſẽ
occurrit volũ
ſenſẽ cuius
tum. Nece a
nec reſigatẽ
tantũ aut p
nec vtiõ
alcedẽnium
lũpũ ſiue ag
ũ voluntã
bãt qui hoc
ariorẽ. Ne
cũtũ gradũ
reſtem longã
tãtũ quẽ dicit
lũ. q; quẽ dẽ
pedis eſt in
tantũ quo p
placet vt in
tãtũ ac quẽ ſe
dũt: ſed e h
nem tanq; pa
ciam manũ
De ea trini
et corpõ ſenſ
tãtũ
Am
i quid
ſenſu
tam nõ et cog
riã ſenſuã a
ſp̃etã indole
mẽũ illũ ſp̃ẽ
reſtem dicitũ
gũmẽ. Erã
tarerã a nobi
ũq; ſenſet v
cogatur ex ill
in ac cogitã
ca ſp̃etã que